

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 110.

Femte Session.

36te Møde.

Tredagen den 25de November.

(Fortf.)

Tscherning (fortf.): Jeg troer, at den ærede Finansminister skylder at bekæmpe disse $\frac{2}{5}$ og følge de Principer, som her ere gjorte gjældende. Han kan sige til os: min Heelskat svæver over 3er, I raade kun over $\frac{2}{5}$; men vor Raadighed over hans $\frac{2}{5}$ deels Samvittighed maa lede ham til i Heelskatens Navn at gjøre dette. Jeg er kun Trefemtedeelsraad, men Trefemtedeelsraad er altid mere end To femte deelsraad. Dersom den ærede Minister er gaaet udenom Sagen, fordi han ikke har villet berøre dette Punkt, saa har han gjort stor Uret; thi saa har han ladet det ligge udenfor, som lettest kunde bringes til den Afgjorelse, som han jo synes at være tilfredsstillet med, nemlig den, at der for et Aar gives ham frie Hænder til at afgjøre Sagen paa den bedst mulige Maade. I det næste Aar vilde han saa kunne finde Midler til at skaffe Pengene i Gjenstanden selv.

En Ting skal jeg endnu berøre; der foreligger under dette Punkt to forskellige Sager. Dersom Ministeren havde søndret dem ad, og blot talt for den ene, kunde han vistnok have Haab om Understøttelse. Det Punkt, som angaaer de Afrie i Bestindien, er nemlig en saa forskjelligartet Udtælling fra den, som angaaer de augustenborgske Gods, at det kunde have været søndret fra hine. Det er, som sagt, smerteligt for mig at høre Ministeren tvivle saa meget om vor gode Billie, paa hvilken han dog har haft saa store Prøver, og det bringer os til at tabe Modet til at yde ham al den Bistand, vi saa gjerne ønske at yde ham. Jeg har den inderlige Overbeviisning, at her i

Thinget er et stort Fleertal tilstede, som paa ethvert Gebeet, hvor det kun nogenlunde er muligt, ønsker at komme Regjeringen imøde; men jeg vilde ønske, at jeg havde den samme Overbeviisning om, at Fleertallet i Ministret er i et nærede det samme Ønske med Hensyn til os.

Finansministeren: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand har bragt denne Discussion paa en Høide, hvor den aldeles ikke hører hjemme. Her er nemlig aldeles ikke Spørgsmaal om gjensidig Tillid eller Mistillid; jeg har aldeles ikke beklaget mig over, at man ikke har viist mig Tillid eller hørt paa, hvad jeg har sagt, men jeg har kun sagt, at jeg havde den Erfaring, at ved saadanne Gjensande som den her foreliggende, hvorom der ikke var nogen Meningsforskjel i Finansudvalget, idet man var bleven enig om et Forslag, som gif i en anden Retning end Regjeringens, der kunde det ikke nytte, at jeg vilde søge at sætte min Mening igjennem; men dermed har jeg ikke sagt, at der var Mangel paa Velvillie fra Finansudvalgets Side, eller paa Imødekommen fra Thingets Side. Det er nu en Erfaring, som jeg saavel som flere af mine Colleger har, at det er vanskeligt, og det ligger vel ogsaa i Sagens Natur, at det maa være vanskeligt for vedkommende Minister, naar et talrigt Udvalg har drøftet en Sag, og, som Ordføreren siger, paa det Bestemteste overbeviist sig om det Uhenftgmæssige i Ministerens Forslag, alene ved sin Tale at kunne overbevise Thinget om det Modsatte. Jeg har i denne Henseende en anden Erfaring end den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning); men derfor kunne vi dog gjerne være enige om et Punkt, nemlig, at der fra hele Rigsdagen, saavel som specielt fra den